

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος καί τὰ περίξ αὐτῆς εἶναι μία περιοχή τῆς Ἁγίας Γῆς, τήν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἠγάπησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰς αὐτήν διῆλθε μακρόν χρονικόν διάστημα τῆς ἐπιγείου δημοσίας ζωῆς καί δράσεως Αὐτοῦ. Εἰς αὐτήν προσεκάλεσε εἰς τό ἀποστολικόν ἀξίωμα τούς ἀπλοῦς ἀλιεῖς, τούς ὁποίους ἀργότερον διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνέδειξεν εἰς πανσόφους διδασκάλους τῆς οἰκουμένης. Εἰς τήν περιοχήν αὐτήν ἐκήρυξε καί ἐτέλεσε σημεῖα καί θαύματα διά τήν βοήθειαν καί θεραπείαν τῶν ἀνθρώπων, ὡς τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ, τοῦ δούλου τοῦ ἐκατοντάρχου καί τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου. Εἰς τήν περιοχήν αὐτήν ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ καί μετά τήν Ἀνάστασιν, ὅτε ἐκέλευσε αὐτοῖς «βαλεῖν τὰ δίκτυα εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου» (Ἰω. 21,6) καί εἶπεν αὐτοῖς: «ἐνέγκατε ἀπό τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν» (Ἰω. 21,10) καί «ἔλαβε καί ἔδωκεν αὐτοῖς τόν ἄρτον καί τό ὀψάριον ὁμοίως (Ἰω. 21,13)

Εἰς τήν κυκλοῦσαν τήν Τιβεριάδα θάλασσαν περιοχήν ἐκτίσθησαν χριστιανικαί ἐκκλησίαι ἀπό τοῦ 4^{ου} αἰῶνος καί ἐξῆς, ὡς εἶναι ἡ βυζαντινὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἑπταπύγου εἰς τήν δυτικήν καί ἡ τοῦ Κουρσίου εἰς τήν ἀνατολικήν ὄχθην αὐτῆς.

Ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς Τιβεριάδος τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ σήμερον δύο Μονάς, τήν τῶν πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τήν Καπερναοὺμ καί τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων εἰς τήν Τιβεριάδα.

Ἡ πρώτη τούτων εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Καπερναοὺμ καί εἰς χῶρον ἀρχαιολογικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχουν διενεργηθῇ ἀνασκαφαί καί ἔχουν ἀποκαλυφθῇ οἰκήματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου καί τῆς πρωΐμου ἀλλά καί τῆς μεταγενεστέρας χριστιανικῆς περιόδου. Ἡ Μονὴ αὕτη εὐρίσκεται πλησίον τῆς ἀρχαίας ἐβραϊκῆς συναγωγῆς καί τῆς οἰκίας τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου. Ὁ ἱερός ναός αὐτῆς εἶναι κτίσμα τοῦ 1935 ἐπὶ Πατριαρχείας Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ μέ λίθινον λαξευτόν εἰκονοστάσιον. Τόν ναόν τοῦτον, ἐγκαταλελειμμένον ὄντα, λόγω τῶν δυσχερειῶν τῆς θέσεως αὐτοῦ μεταξύ τῶν συνόρων Ἰσραήλ καί Συρίας, ἀνέλαβε καί ἐπεριποιήθη μετά τοῦ περίξ κτήματος αὐτοῦ ἀπό τοῦ 1967 καί ἐξῆς ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Πέτρας Γερμανός μέ βοηθοὺς τόν Ἱερομόναχον Ἀγιοταφίτην Φίλιππον, τόν μοναχόν θαδδαῖον καί τὰς μοναχάς Εὐδοκίαν καί Εὐλογίαν. Ἀξιόλογον ὅμως ὄντως ἀνακαινιστικόν ἔργον ἐπετέλεσε κατὰ τήν τελευταίαν δεκαπενταετίαν εἰς τόν ναόν καί τήν Μονήν ὁ νῦν ἐπιστάτης αὐτῆς μοναχός Εἰρήναρχος, ἀναδείξας αὐτήν εἰς κέντρον προσκυνηματικόν καί λατρευτικόν κυρίως διά τοῦ θαυμασίου ἔργου τῆς Βυζαντινῆς ἀγιογραφίας, προσελκυούσης πολλοὺς ὀρθοδόξους προσκυνητάς, ἀλλά καί ἐπισκέπτας ἄλλων δογμάτων καί ἄλλων θρησκευμάτων.

Εἰς τήν Μονήν ταύτην εἰς Καπερναοὺμ, μετέβη ὁ Μακαριώτατος τήν Κυριακὴν, 29^η Ἰουνίου/ 12^η Ἰουλίου 2009 ἐξ Ἱεροσολύμων μετά συνοδείας. Εἰς αὐτήν προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων

Πέτρου καί Παύλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί τῶν Ἱερομονάχων Ἡγουμένων τῶν ὁμόρων Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν πρεσβυτέρων ἐγγάμων Ἱερέων τῶν ὁμόρων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου. Ἀθρόον προσῆλθε τό ἐκκλησίασμα, ἑλληνόφωνον, ἀραβόφωνον, καί ρωσσόφωνον ἐκ τῶν περιοχῶν τῆς Γαλιλαίας. Εἰς τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ὑπογραμμίζων τό γεγονός τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τούς πρωτοκορυφαίους Πέτρον καί Παῦλον ἀλλά καί ὅλους τούς λοιπούς Ἀποστόλους καί τῆς πίστεως αὐτῶν, ἀνδρείας καί ὑπομονῆς ἄχρι θανάτου, ὥστε νά διακηρύξουν ἀνά τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τήν σώζουσαν εὐαγγελικήν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τήν ἑορτήν ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας αὐτῶν ὁ Ρῶσος Πρέσβυς κ. Πέτρος Στέγνι, ἀντιπρόσωποι τῆς Οὐκρανικῆς Πρεσβείας εἰς Ἰσραήλ, καί ἡ Πρέσβυς τῆς Μολδαβίας εἰς Ἰσραήλ κ. Λαρίσα Μικουλέτ.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν καί τήν λιτανεῖαν ὁ Ἡγούμενος π. Εἰρήναρχος ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί πάντας εἰς τό Ἡγουμενεῖον, ἐν συνεχείᾳ δέ παρέθεσε τράπεζαν ἰχθύων τῆς Γεννησαρέτ εἰς τήν παραθαλασσίαν τράπεζαν τῆς Μονῆς.

Ἡ Ἱερά Μονή τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων εὐρίσκεται εἰς τό κέντρον τῆς πόλεως τῆς Τιβεριάδος παρά τήν θάλασσαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων παλαιοτέρας Μονῆς, ἡ ἀρχή τῆς ὁποίας ἀνάγεται συμφώνως πρός ἱστορικές πληροφορίας καί ἀρχαιολογικές ἐνδείξεις εἰς τούς βυζαντινούς χρόνους, τό πιθανώτερον εἰς τόν 4^{ον} μ. Χ. αἰῶνα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀγίας Ἑλένης.

Τήν Ἱεράν ταύτην Μονήν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα ἐτίμησεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων θεόφιλος Γ' μέ τήν παρουσίαν Αὐτοῦ τήν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, Δευτέραν, 30^η Ἰουνίου / 13^η Ἰουλίου 2009.

Μεταβάς εἰς αὐτήν προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, καί Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἱερομονάχων τῶν ὁμόρων Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου καί πρεσβυτέρων ἐγγάμων Ἱερέων τῶν ὁμόρων ἐνοριῶν.

Τήν ἑορτήν ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας αὐτῶν ὁ Ἑλλην Πρέσβυς εἰς τό Τέλ-Ἀβίβ κ. Νικόλαος Ζαφειρόπουλος καί ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς, ἐπισημαίνων τήν ἀφοσίωσιν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων εἰς τήν κλήσιν τοῦ Κυρίου νά ἐγκαταλείψουν τά δίκτυα αὐτῶν καί νά Τόν ἀκολουθήσουν καί τήν ἄχρι θανάτου πίστιν αὐτῶν μετά

τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τήν Πεντηκοστήν, ὥστε νά κηρύξουν τό κήρυγμα τοῦ σαρκωθέντος, σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί νά σαγηνεύσουν ὁλόκληρον τήν οἰκουμένην.

Ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος, ἐπιτελέσας ὄντως ἀξιόλογον ἔργον ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διά τῆς πλακοστρώσεως τοῦ δαπέδου διά μαρμαρίνων πλακῶν καί διά νέου ξυλογλύπτου εἰκονοστασίου, ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ εἰς τό Ἡγουμενεῖον καί ἀκολούθως παρέθεσε πλουσίαν τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον καί πάντας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder